

Μαρωνείας και Κομοτηνής Παντελεήμων: Η ανάγκη ενός “εν αληθεία” διακαιωματισμού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

“Η μετανεωτερική μας εποχή, αποπειράται να διασαλεύσει την ισορροπία της σκέψης και της έργω διεκδίκησης λογικών δικαιωμάτων, στη βάση μίας άλογης ατομικής λογικής κι ενός άκρατου ατομοκεντρικού δικαιωματισμού”. Αυτό τονίζει σε επίκαιρο κείμενό του ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων με αφορμή την ψήφισή του νομοσχεδίου για τον λεγόμενο “γάμο” ομοφυλοφίλων.

Στο κείμενό του με τίτλο “Η ανάγκη ενός “εν αληθεία” διακαιωματισμού”, ο Σεβασμιώτατος σημειώνει ότι “η αιτιολογική βάση όσων υποστηρίζουν τη νομοθετική παρέμβαση στηρίχθηκε – καθ’ υπερβολήν νομίζω – στην αξία του δικαιωματισμού. Του δικαιώματος των ολίγων έναντι των πολλών. Αυτό το επιχείρημα κυριολεκτικά παρέσυρε το βάρος της συζήτησης σε άγονα μονοπάτια”.

Αναλυτικά το κείμενο του Σεβασμιωτάτου:

Ψηφίστηκε, τελικώς, στο Έλληνικό Βουλευτήριο τό νομοσχέδιο για τὸν «γάμο!» τῶν ὁμοφυλόφιλων ζευγαριῶν. Προηγουμένως κάθε διαμαρτυρόμενη κοινωνική συνιστώσα, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπεριλαμβανομένης, ἀποπειράθηκε στὸ χρονικὰ στενὸ καὶ τροπικὰ περικλειστο πλαίσιο ἐνὸς καταφανῶς προσχηματικοῦ δημόσιου διαλόγου νὰ ἀρθρώσει τὸν λόγο καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς ἀλήθειάς της. Νὰ ἀναδείξει τὸ πολύπλοκο καὶ τὸ σπουδαῖο τοῦ ζητήματος.

Ἡ αἰτιολογικὴ βάση ὅσων ὑποστηρίζουν τὴ νομοθετικὴ παρέμβαση στηρίχθηκε – καθ’ ὑπερβολήν νομίζω – στὴν ἀξία τοῦ δικαιωματισμοῦ. Τοῦ δικαιώματος τῶν ολίγων ἑναντι τῶν πολλῶν. Αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα κυριολεκτικὰ παρέσυρε τὸ βάρος τῆς συζήτησης σὲ ἄγονα μονοπάτια. Διότι γιὰ τὴν εὐστάθεια καὶ πρόοδο τοῦ κοινωνικοῦ ἐποικοδομήματος συνεργάζονται «δικαιωματικά» καὶ μὲ νόμιμους τρόπους ὅλοι ἀνεξαιρέτως, χωρὶς ἀποκλεισμούς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ μέλη Της, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπεμπολοῦν τὴν πολιτικὴ των ιδιότητα.

Νὰ σημειωθεῖ, ἐπίσης, ὅτι στὴν ἀπαρχὴ του ὁ δικαιωματισμὸς προβλήθηκε ὡς ἀνάγκη ἀπὸ τὶς κοινωνίες τοῦ νεωτερικοῦ κόσμου προκειμένου νὰ ἀνυψωθεῖ ἀξιακὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Εἶναι ἓνας δικαιωματισμὸς ποὺ γνώριζε καὶ σεβάστηκε τὴν χριστιανικὴ ἀνθρωπολογία. Καὶ ἡ χριστιανικὴ θεολογία ἐπίσης – ὡς ὀφείλε – τὸν παρακολούθησε, τὸν ἀνέλυσε, βρῆκε σημεῖα ἐπαφῆς καὶ δημιουργικοῦ διαλόγου μὲ τοὺς ἰδεολόγους του.

Μολαταῦτα, ἡ μετανεωτερικὴ μας ἐποχὴ, ἀποπειρᾶται νὰ διασαλεύσει τὴν ἰσορροπία τῆς σκέψης καὶ τῆς ἔργῳ διεκδίκησης λογικῶν δικαιωμάτων, στὴ βάση μίας ἄλογης ἀτομικῆς λογικῆς κι ἐνὸς ἄκρατου ἀτομοκεντρικοῦ δικαιωματισμοῦ.

Ἀναμφίβολα ὑπάρχουν ἐρμηνεῖες, ἐξηγήσεις καὶ ἀναλύσεις, σὲ σχέση μετὰ τὴν ἐμφάνιση τέτοιων καινοφανῶν ἰδεῶν. Ἀναμφίβολα ὑπάρχουν συζητήσεις ὡς πρὸς τὸ τί ἐξυπηρετοῦν οἱ θιασῶτες τους. Τὸ ζητούμενο ὅμως γιὰ τὴν εὐδαίμονα προοπτικὴ κάθε κοινωνίας εἶναι νὰ διατηρεῖται προσεκτικὰ ἡ ἰσορροπία, προκειμένου τὰ προβαλλόμενα καὶ διεκδικούμενα ἀτομικὰ δικαιώματα νὰ μὴ συγκρούονται μετὰ τὶς ἐκπεφρασμένες ἀπόψεις τῆς κοινωνίας γιὰ τὴν πορεία της, τὴν προοπτικὴ της καὶ τὴν αἴσθηση παράδοσης τὴν ὁποία ἔχει διατηρήσει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταλαμπαδεύσει στὶς ἐπόμενες γενεές.

Παρεκτὸς κι ἂν κάποιοι ὀλίγοι, ἐντὸς κι ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς πατρίδας μας, ἔχουν προσυμφωνήσει στὴν πειραματικὴ -κατ' ἀρχάς- ὁμογενοποίηση ταυτοτήτων, ἰδιοπροσωπείας, ἱστορικῶν καὶ πολιτισμικῶν παραδόσεων, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ἓνα σχέδιο δημιουργίας ἐνὸς μετα-ανθρώπινου πολιτισμοῦ, μέσα στὸν ὁποῖο ἀπαιτεῖται ἡ ὑποταγὴ τῆς ἀποτυπωμένης ἱστορίας κάθε λαοῦ σὲ μιὰ δοτὴ καὶ εἰκονικὴ πραγματικότητα.